

ਵਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਕੰਮ

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਗ੍ਰੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਰੁਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜਦ ਤਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਮਿਲੇਗੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:8)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (1) ਉਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਈਆਂ ਸਨ, (2) ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ (3) ਰਸੂਲ ਹੋਣ ਨਾਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਚਾਈ ਵਿਚ ਜੋ ਵੀ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਉਹ ਦੇਣ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 14:26; 15:26, 27; 16:13)।

ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਵੀ ਮਿਲਣੀ ਸੀ। ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਖਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 28:20)। ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਭ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਦੇਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੁਢਲੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਲੂਕਾ ਨੇ ਸੁਧਾਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਧਣ ਦਾ ਅਜਬ ਸਮਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 9:31)। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਤੀਹ ਕੁ ਸਾਲਾਂ ਦਾ (ਲਗਭਗ 33 ਤੋਂ 62 ਈਸਵੀ) ਦਾ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਬੇਹੱਦ ਅਹਿਮ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਉਹਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ

ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਸਾਲਾਂ ਕਾਇਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:42, 46)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਸਨ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਹੋਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਵੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ; ਪਰ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 4:17-19)। ਉਹ ਬੜੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਲੂਕਾ

ਨੇ ਇਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਕੋਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਈ ਮਾਰ ਬਾਰੇ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5:17-21, 40)।¹ ਆਪਣੀ ਸੰਗਤੀ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਇਹ ਰਸੂਲ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀਆਂ ਧੂੜ ਭਰੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਲਹੂ-ਲਹਾਨ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਗਏ ਸਨ।

ਇਹੀ ਰਸੂਲ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਲਈ ਗੱਲ ਕਰਨੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਹਦੇ ਨਾਂਅ ਕਰਕੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਤਾਂ ਗਿਣੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਸੀਹ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5:41, 42)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਅਸਰ ਨਾਲ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵਧ ਗਈ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6:7)।

ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਤਾਅ ਵਧਦਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸਤੀਫਾਨ 'ਤੇ ਪਥਰਾਅ ਦੇ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ-ਬਾਰ ਛੱਡ ਕੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਭੱਜਣਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਗਏ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:1-4)। ਕਈ ਤਾਂ ਸਾਮਰੀਆ ਸ਼ਹਿਰ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:5-24)। ਸਾਮਰੀਆ ਤੋਂ ਮੁੜਦਿਆਂ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:25)।

ਓਸੇ ਸਤਾਅ ਕਰਕੇ ਕਾਫੀ ਮਸੀਹੀ ਸੀਰੀਆ ਦੇ ਅੰਤਾਕੀਆ ਵਿਚ ਵੀ ਚਲੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭੇਜੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11:19-26)। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਅਧਿਆਇ ਵਾਲੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਰੇ ਕਈ ਸਾਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਪਰ ਲੂਕਾ ਲਗਾਤਾਰ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਛੇਤੀ ਹੀ ਅੰਤਾਕੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਬਰਨਾਬਾਸ ਅਤੇ ਸੌਲਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਿੰਨਾਂ 'ਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਭੇਜਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 13:1-3)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵੀ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਅੰਤਾਕੀਆ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਾਂਗ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਨ। ਥੌਸਲੁਨੀਕੇ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਚਨ ਵਿਚ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ (1 ਥੌਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:7, 8) ਅਤੇ ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਪੂਰੇ ਏਸ਼ੀਆ ਮਾਈਨਰ ਵਿਚ ਵਚਨ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 19:10)।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ "[ਮਸੀਹ ਦੀ] ਭਰਪੂਰੀ ਹੈ" (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:22, 23) ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਉਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਹਿ ਕੇ ਕਰਨਾ ਸੀ! ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੰਡਲੀਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਹਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਓਸੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ

ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮੀ ਵਿਚ ਵਧੀ।

ਇਹਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੰਦਗੀ ਅਤੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਧਿਐਨ 'ਚ ਲੱਗੇ ਰਹੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:42)। ਉਹ 'ਇਕ ਮਨ ਅਤੇ ਇਕ ਜਾਨ' (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 4:32) ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸਨਮਾਨ ਵਧਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5:11)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਅਸਰ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6:7)।

ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਕਾਤਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸਤੀਫ਼ਾਨ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:2)। ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਡਰ ਕੇ ਨੱਸ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਆਪਣੇ ਈਮਾਨ ਤੋਂ ਡੋਲੇ ਨਹੀਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:4)। ਸੌਲੂਸ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਤਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਉਹਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਲੀਸੀਆ ਕੁਝ ਦੇਰ ਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਚਲਦੀ ਅਤੇ ਵਧਦੀ ਰਹੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 9:31)। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗ਼ੈਰ ਕੌਮਾਂ (ਕੁਰਨੇਲਿਉਸ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਪਰਿਵਾਰ; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10) ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਨਸਲੀ ਫ਼ਰਕਾਂ ਬਾਰੇ ਇੰਜੀਲ ਦੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗ ਗਿਆ। ਇਸ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਔਖਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਕਿਸੇ ਨਸਲੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦੇਵੇਗੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11:1-18)।

ਹੋਰ ਸਤਾਅ ਕਰਕੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਭਰਾ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਪਰ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਗਈਆਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 12:12, 24)। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੰਨਤ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਦੂਜੀਆਂ ਮੰਡਲੀਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 15:22-29)।

ਇਕੁਨਿਉਮ, ਲੁਸਤਰਾ ਅਤੇ ਦਰਬੇ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿਚ ਰੂਹਾਨੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤਸਦੀਕ, ਤਾੜਨਾ, ਦੁਆ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 14:21, 22)। ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸਬੰਧੀ ਹੋਰ ਰਵਾਇਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ-ਪੁੱਛ ਕੇ ਸੀਰੀਆ ਦੇ ਅੰਤਾਕੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 15:1, 2, 33-35)। ਤ੍ਰੋਆਸ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਵੀ ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸੀ; ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਬੜੇ ਚੌਕਸ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 20:7)।

ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਕਾਸ, ਅਧਿਐਨ, ਬੰਦਗੀ ਅਤੇ ਵਚਨ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇ-ਰੋਕ-ਟੋਕ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਿਆ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਵਿਚ ਰਸੂਲ, ਨਬੀ, ਇਵੈਂਜਲਿਸਟ, ਪਾਸਬਾਨ ਅਤੇ ਉਸਤਾਦ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਸਨ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:11-16)। ਇਸ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਸ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਹੋਈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਵੀ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਸਦਕ ਕੀਤੀ

ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੰਡਲੀਆਂ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ

ਮਦਦ ਵੀ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਮਦਦ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11:28-30; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:1-4) ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਲਈ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਖ਼ਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ,² ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਤਾਕੀਆ ਦੇ ਸਾਥੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਣੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11:28-30)।

ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਕ ਅਕਾਲ ਵਿਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ; ਅਤੇ ਮਕਦੂਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੰਡਲੀਆਂ ਨੇ ਐਨੀ ਦਰਿਆਦਿਲੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਭਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਆਪਣੇ ਵਿੱਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਪ ਤੋਂ ਆਪ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ' ਸੀ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8:1-5)। ਅਕਾਲ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਇਸ ਨਮੂਨੇ ਵਿਚ ਅਖਾਇਆ ਦੀ ਦੂਜੀ ਮੰਡਲੀ ਵੀ ਸ਼ਰੀਕ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 15:26; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:2)। ਯੂਨਾਨ ਵਿਚ ਕੁਰਿੰਥਸ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਖੁੱਲ੍ਹ ਦਿਲੀ ਦੇ ਦਾਨ' ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੌਲਸ ਦੀ ਬੇਹੱਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਾੜਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:1-4; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8; 9)।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਦਾਨ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਗਲਾਤੀਆਂ 6:10; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:28; ਯਾਕੂਬ 2:15, 16; 1 ਯੂਹੰਨਾ 3:17)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ 'ਲੈਣ ਨਾਲੋਂ ਦੇਣਾ ਮੁਬਾਰਕ ਹੈ।' ਯਿਸੂ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 20:35)। ਕਿਸੇ ਲੋੜਵੰਦ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਇਕ ਆਦਰਸ਼ ਮਸੀਹੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਆਦਰਸ਼ ਮੰਡਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਸਾਰ

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹਨ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:7); ਭਾਵ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭੂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਕੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਦਾ ਵਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਰੋਮੀਆਂ 10:17)। ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅਸਲੀ ਚੇਲੇ ਆਪਣੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਭਾਵ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਉਹਦੇ ਵਚਨ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਭਰੋਸੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਵਾਇਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਭਲਾਈ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਕੰਮ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬੇਹਤਰੀਨ ਮਨਾਂ ਦੀ ਉਪਜ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਪਰ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਵੱਲੋਂ ਹਨ ਖ਼ੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ।

ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਖੇਤਰ ਹਨ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਪਰੋਪਕਾਰ।

ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਬਾਰੇ, ਖ਼ਾਮੋਸ਼ ਹੈ। ਕੰਮ ਦੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਖੇਤਰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਕਮਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:28; 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 3:12)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫ਼ਾਇਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਭ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਮੁੱਢਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਦਾਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਮਾਲੀ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੈਂਕ, ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਘਰ, ਵਪਾਰਕ ਗੋਦਾਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹਨ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਪਰੋਪਕਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸ਼ਰੀਕ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਖ਼ਾਮੋਸ਼ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ।

ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੁੱਖੋਂ ਨਿੱਕਲੇ ਵਚਨ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਵਚਨ ਦੇ ਨਾਲ 'ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅਣਕਹੇ ਵਚਨ' (ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਖ਼ਾਮੋਸ਼ੀ) ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਲੱਗਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿਹਦਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਤੋਂ ਜੁਦਾ ਹੁੰਦਿਆਂ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਕਿ 'ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ' ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ (ਮੱਤੀ 28:20)।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਰੋਮੀ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਤਾਬਕ ਅਜਿਹੀ ਮਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਮੁਜ਼ਰਮ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਸਨ। ²ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ 'ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਪਰੋਪਕਾਰ' ਪਾਠ ਵੇਖੋ।